

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. София, 06.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11029** по описа за **2019** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. Д., чрез процесуалния представител адвокат П. Бояджийски, срещу Решение от 19.08.2019 г., постановено по НАХД № 330 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 114-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 390769-F-404113/18.12.2018 г., издадено от директор на офис Л. при ТД на НАП С., с което на касатора, на основание чл. 355, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г.).

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, не изпраща представител, не депозира становище.

Ответникът по касация, се представлява от юрисконсулт Г., като изцяло

оспорва основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура Прокурор Д., излага стаовище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София- град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови оспореното съдебно решение, СРС, е приел за установено, въз основа на събраните по делото доказателства, че на 23.08.2018 г. в ТД на НАП С., офис Л., в резултат на извършена проверка в информационния масив на НАП е установено закъснение на [фирма], ЕИК[ЕИК], в качеството му на осигурител по чл. 5, ал.1 от КСО за подаване на декларация по чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, издадена от МФ, общият размер на сумите за дължимите вноски за държавното обществено осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, здравното осигуряване за осигуряваните от него лица в компетентната ТД на НАП С.. Срокът за подаване на декларацията е до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните. Декларацията образец № 6 за м.юни 2018 г. е подадена от [фирма] на 23.08.2018 г. Нарушението е извършено за първи път. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на нарушението (АУАН) № F404113/03.09.2018 г., въз основа на който е издадено и наказателното постановление (НП). Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 3, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-8 от 29 декември 2005 г.

За да потвърди НП, районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото, като въз основа на нея е извел правилни правни изводи. Първостепенният съд е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на обжалваното пред него НП, при което обосновано е заключил, че няма основания за неговата отмяна. Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че наказателното постановление е незаконосъобразно.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения, осигурителните каси за своите членове – осигурители, самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4, ал. 9 от Кодекса за социално осигуряване или упълномощени от тях лица подават в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6 съгласно приложение № 4. Съдържанието на декларацията е определено в чл. 2, ал.

2 от наредбата, а сроковете за подаването ѝ са определени в чл. 3, ал. 3, т. 1 – за процесния случай. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че дружеството не е подало в законоустановения срок в съответната ТД на НАП декларация образец 6. Изрично в наказателното постановление е посочено, че декларация образец 6 е подадена на 23.08.2018 г., със закъснение от близо 2 месеца. Независимо от служебно констатираната от касационния състав техническа грешка в мотивите на въззивното решение при изписването на номера на декларацията, съдът намира, че не е налице нарушение, което да е в противоречие с правните изводи на съда, представляващо касационно основание, за отмяна на решението на СРС, на това основание.

Безспорно откриването на нарушението изисква извършване на съответна проверка относно установяване на признаците от състава на същото. Съгласно константната съдебна практика, установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена с анализ на събраните доказателства. Действително, в НАП се поддържа регистър с данните за дължимите осигурителни вноски, но не е служебно известно на органите по приходите бездействието на лицата от този регистър, преди да са предприети проверки. С изтичането на срока, в който декларацията може да бъде подадена и бездействие от страна на задълженото лице в същия срок, нарушението е довършено, тоест декларация, подадена след 25.07.2018 г. е извън срока, поради което дружеството подлежи на санкция на основание чл. 355, ал. 1 от КСО.

Не се споделят и доводите на касационния жалбоподател относно наличието на основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност по чл. 28 от ЗАНН. Изложените в касационната жалба не са достатъчни и не могат да обосноват извод, че конкретното нарушение се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи на нарушения от същия вид. Тези смекчаващи обстоятелства са взети предвид от наказващия орган и са обусловили определяне на санкцията в минималния размер.

С оглед изложеното, при извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението на СРС е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.08.2019 г., постановено по НАХД 330/2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: